

Zestaw 11

1. Zakładając niezmienniczość Galileusza, wewnętrzna funkcja falowa układu kilku nukleonów $|\psi\rangle$ zależy tylko od położenia lub pędów względnych, a nie zależy od położenia środka masy lub pędu całkowitego. W szczególności dla dowolnego układu dwóch cząstek o masach m_1 i m_2 zachodzi

$$\langle \vec{p}_1 \vec{p}_2 | \psi \rangle = \langle \vec{p} \vec{P} | \psi \rangle = \langle \vec{p} | \psi \rangle \delta^3(\vec{p}_1 + \vec{p}_2 - \vec{P}), \quad (1)$$

gdzie $\vec{p} = \frac{m_2 \vec{p}_1 - m_1 \vec{p}_2}{m_1 + m_2}$ oraz $\vec{P} = \vec{p}_1 + \vec{p}_2$.

Znaleźć elementy macierzowe $\langle \psi_f \vec{P}_f | j(1) | \psi_i \vec{P}_i \rangle$ i $\langle \psi_f \vec{P}_f | j(2) | \psi_i \vec{P}_i \rangle$ operatora pojedynczej cząstki $j(i)$ między stanami dwóch nukleonów o wewnętrznych funkcjach falowych $|\psi_i\rangle$ i $|\psi_f\rangle$ oraz pędach całkowitych \vec{P}_i i \vec{P}_f . Operator pojedynczej cząstki spełnia z definicji:

$$\begin{aligned} \langle \vec{p}'_1 \vec{p}'_2 | j(1) | \vec{p}_1 \vec{p}_2 \rangle &= f(\vec{p}'_1, \vec{p}_1) \delta^3(\vec{p}'_2 - \vec{p}_2), \\ \langle \vec{p}'_1 \vec{p}'_2 | j(2) | \vec{p}_1 \vec{p}_2 \rangle &= f(\vec{p}'_2, \vec{p}_2) \delta^3(\vec{p}'_1 - \vec{p}_1). \end{aligned} \quad (2)$$

2. Stan układu związanego dwóch nukleonów (2N) czyli deuteronu z rzutem całkowitego momentu pędu m_d na wybraną oś kwantyzacji (powiedzmy oś z) można zapisać w reprezentacji fal parcjalnych w następujący sposób:

$$|\psi_d m_d\rangle = \int_0^\infty dp p^2 \sum_{l=0,2} |p \alpha_l\rangle \varphi_l(p), \quad (3)$$

gdzie $|p \alpha_l\rangle \equiv |p(l s) j m_d; t m_t\rangle$ oraz $s = j = 1$ i $t = m_t = 0$. Z drugiej strony ten sam stan deuteronu możemy przedstawić w tzw. postaci operatorowej:

$$|\psi_d m_d\rangle = \int d^3 \vec{p} |\vec{p}\rangle \sum_{i=1,2} \phi_i(p) \hat{b}_i(\vec{p}, \vec{\sigma}_1, \vec{\sigma}_2) \underbrace{\left| \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 2 & 2 \end{pmatrix} 1 m_d \right\rangle}_{\text{spin 2N}} \underbrace{\left| \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 2 & 2 \end{pmatrix} 0 0 \right\rangle}_{\text{izospin 2N}}, \quad (4)$$

gdzie p w równaniach (3) i (4) oznacza długość wektora pędu względnego \vec{p} , $\vec{\sigma}_i$ jest podwojonym operatorem spinu pojedynczego nukleonu, a operatory $\hat{b}_i(\vec{p}, \vec{\sigma}_1, \vec{\sigma}_2)$ są zależnymi od pędu względnego operatorami działającymi w przestrzeni dwunukleonowych stanów spinowych:

$$\hat{b}_1(\vec{p}, \vec{\sigma}_1, \vec{\sigma}_2) = I_d, \quad \hat{b}_2(\vec{p}, \vec{\sigma}_1, \vec{\sigma}_2) = \vec{p} \cdot \vec{\sigma}_1 \vec{p} \cdot \vec{\sigma}_2 - \frac{1}{3} \vec{p}^2 I_d, \quad (5)$$

gdzie I_d jest operatorem identycznościowym.

- (a) Znaleźć warunek normalizacji dla $\varphi_l(p)$, wynikający z $\langle \psi_d m_d | \psi_d m_d \rangle = 1$.

- (b) Znaleźć warunek normalizacji dla $\phi_i(p)$, wynikający z $\langle \psi_d m_d | \psi_d m_d \rangle = 1$.
- (c) Znaleźć związki między funkcjami skalarnymi $\varphi_l(p)$ i $\phi_i(p)$, rozważając iloczyny skalarne $\langle p(l s) j m_d; t m_t | \psi_d m_d \rangle$, gdzie ket dany jest w postaci operatorowej.
- (d) Skonstruować w programie *Mathematica* operatory składowych orbitalnego momentu pędu względnego w przestrzeni pędowej (L_x, L_y, L_z) , operator kwadratu orbitalnego momentu pędu względnego w przestrzeni pędowej (\hat{L}^2) , operator kwadratu spinu 2N (\hat{S}^2) , operatory składowych całkowitego momentu pędu $(J_x = L_x + S_x, J_y = L_y + S_y, J_z = L_z + S_z)$, oraz operator kwadratu całkowitego momentu pędu 2N $(\hat{J}^2 = \hat{L}^2 + \hat{S}^2 + 2\hat{L} \cdot \hat{S})$. Działając tymi operatorami na postać operatorową (4), wykazać, że dla dowolnych funkcji skalarnych $\phi_1(p)$ i $\phi_2(p)$ rzeczywiście przedstawia ona stan z "deuteronowymi" liczbami kwantowymi: $s = j = 1, j_z = m_d$.